

Xalet del passatge de la Salut número 6

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passatge de la Salut, número 6
Emplaçament: La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.447671337125
Longitud: 2.0761987489681
UTM Est (X): 422835
UTM Nord (Y): 4588866

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 481
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle: XX
Any: 1933
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-108.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 2990703DF2829B0001EK
Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dg., 03/12/2023 - 17:34

revisió:**Data de la darrera revisió:** dc., 26/11/2025 - 14:44

Descripció

Xalet unifamiliar d'estil eclèctic amb elements classicistes, construït l'any 1933. Consta de planta baixa i golfes. La teulada és a dos vessants, amb teula plana, a l'estil holandès.

La façana principal presenta una composició simètrica en base a tres obertures, la central emfasitzada amb un porxo. La porta d'entrada, amb arc carpanell, queda al centre, aixoplugada sota el porxo. Aquest és format per columnes d'estil dòric i una teulada a tres vessants. A cada costat hi ha una finestra amb arc carpanell. La façana és arrebossada. A la part superior conté tres elements ornamentals ceràmics vidriats amb forma de creu com a ventilació de les golfes. El coronament es resol mitjançant un ràfec amb caps de biga de fusta. De la teulada en sobresurt una xemeneia.

Història

Aquest xalet es va construir l'any 1933.

L'actual barri de La Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino

Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Clàudia Arruga - Associació d'Amics de la Floresta)

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

